

Подорож

Жолудя

Рівно-давню минули ті дні коли я подорожував "світам" - так зіймав старий велетень дуб. Невко не було жодної людини, що не знала цього краєчка в твою країю. Величкий і могутній був той дуб, десять голівк стануть із розпростертими руками і невно тоді зможили його обійняти. Розпочалася ця історія, коли цей велетень був маленьким жолудем і жив на скроні свого батька-дуба. Жолудь дуже уріяв побачити світ і цим відрізнявся від своїх братів і сестер.

Одного разу прилетіла ластівка і сіла саме на ту гілку, на якій зростав наш жолудь. Вони одразу не потоваришували. Ластівка розповіла нашому герою про свої мандрівки, а він її про свою мрію. Жолудь попросив ластівку взяти його з собою у наступну мандрівку. За цим розмовали минув день і жолудь заснув. А прокинувшись, він виявив, що ластівка полетіла і талу заслутилася. Кожного дня жолудь уріяв що прилетить його подруга і вони знов розмовлятимуть про незнайомі йому краї дивних людей, які розмовляють на невідомих мовах. Кожний час, тиждень змінювався тиждень, але ластівка не звороталася. Так минуло літо.

В свої права вступила осінь, вона пофарбувала в жовто-буріані квітки. Ця участь не змінила і батька дуба. Жолудь на той час забув свою мрію і був готовий разом зі своїми братами і сестрами залишити батька.

Але прокинувшись теплого осіннього ранку, він виявив, що знаходиться дуже високо над землею, майже торкаючись хмар, в ланці свої подруги ластівки. Так, вона не забула свої обіцянки, даної найкращому жолудю. З тієї висоти земля здавалася лише

різкокальорівним картиками, що зіймає в незвичайній кількості. Але це білих різнокальорівних виявилось для жолудя море з його безкрайніми обріями. Відень вони летіли, а ніч проводили на кораблях, де він мав можливість спостерігати за різнокальорівними рибами, що світаються у темряві і від того здавалося, що море горить чужеродними вогнем.

Минув не один день із мандрівки, коли на обрії з'явилась земля. Ластівка показала жолудю місце, де вона застигла злише. Коли облетіли це місце, жолудю ластівки сподобалося, що він вирішив тут залишитися. Поді ластівка злетіла на гору Велінос, що на острові Родос у Греції і посадила його там.

Саме з тих гір і почав своє життя на острові наш велетень дуб. Він давав мандрівникам захист від палючого сонця, утримував їх від проливних дощів та морських жорстоких вітрів. І до цього часу стоїть величкий дуб та гряде своєю незвичайною мандрівкою.